

มุ่นเมฆเทาลอยเรี่ยเคลียทิวไม้
พฤษภส่ายใบร่ายราระบำหรุ
นันทรีช่อสุทท้ายเริ่มพรายพรุ
ย่างฤดูฝนรินแผ่นดินขี้ม

แว่วเพลงไถกล่อมนาและฟ้ากว้าง
ทฤษฎีอย่างวางท่าคู้หน้าอ้อม
พอบ่ายคล้อยเคี้ยวฟางอย่างเต็มลัม
เกินแฉะซึมหญ้าอ่อนแล้วนอนโคลน

หน้าหลายหน้ากล้าแคงร่าแคงกร้าน
บ้างเกินหวาน...บ้างตกกลักกลางนาโน่น
จวบกล้าผลิบาอ่อนพ้อนลมโชน
จึงถอนโคนเพื่อนำไปค่านา

ดินหน่นนุ่มชุ่มส่ายฝนหลายครั้ง
อึมน้ำขังน้ำฉ่ำพอดำกล้า
วันจรวงวันแห่งชีวีได้ลีลา
พรมสีเขียวพรวะระย้าบนนาทอง

ดอกหญ้าเหลืองเรียงรายริมชายทุ่ง
น้ำที่คั่งคุนาปลาว่ายพ้อง
ทฤษฎีโคลนคุดคู้เคียงคู่ครอง
ฟังข้าวร้องเพลงร่ำอย่างสำราญ

ข้าวสาวสนสยวลมพลุกอด

กระหวัดพรอดออกดพร้าเพลงฉ่ำหวาน

เรื่งกับเสียงน้ำไหล...ดอกไม้บาน

อีกไม่นานละซีข้าวมีท้อง !

ขานากับเจ้าทฤษฎีสวัสดิ์ฝน

จันต์